Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 26. januára 2017 *

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartely — Belgický, nemecký, francúzsky, taliansky, holandský a rakúsky trh s kúpeľňovými doplnkami a príslušenstvom — Koordinácia predajných cien a výmena citlivých obchodných informácií — Jediné a nepretržité porušenie — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci C-614/13 P

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 27. novembra 2013,

Masco Corp., so sídlom v Taylore (Spojené štáty),

Hansgrohe AG, so sídlom v Schiltachu (Nemecko),

Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, so sídlom v Schiltachu,

Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, so sídlom vo Wiener Neudorfe (Rakúsko),

Hansgrohe SA/NV, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

Hansgrohe BV, so sídlom vo Westknollendame (Holandsko),

Hansgrohe SARL, so sídlom v Antony (Francúzsko),

Hansgrohe Srl, so sídlom vo Villanove d'Asti (Taliansko),

Hüppe GmbH, so sídlom v Bad Zwischenahne (Nemecko),

Hüppe GesmbH, so sídlom v Laxenburgu (Rakúsko),

Hüppe Belgium SA/NV, so sídlom vo Woluwé Saint-Étienne (Belgicko),

Hüppe BV, so sídlom v Alblasserdame (Holandsko),

v zastúpení: D. Schroeder, S. Heinz, Rechtsanwälte, B. Fischer, advocate, ktorú splnomocnil J. Temple Lang, solicitor,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

* Jazyk konania: angličtina

Európska komisia, v zastúpení: L. Malferrari a F. Ronkes Agerbeek, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Kennelly, barrister,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: podpredseda Súdneho dvora A. Tizzano, vykonávajúci funkciu predsedu prvej komory, sudcovia M. Berger, E. Levits, S. Rodin (spravodajca) a F. Biltgen,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: K. Malacek, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 10. septembra 2015,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním spoločnosti Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV a Hüppe BV navrhujú zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. septembra 2013, Masco a i./Komisia (T-378/10, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2013:469), ktorým Všeobecný súd zamietol ich návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/39092 – Kúpeľňové doplnky a príslušenstvo) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

2 Okolnosti predchádzajúce sporu boli opísané v bodoch 1 až 9 napadnutého rozsudku a možno ich zhrnúť takto.

3 Odvolateľky, teda Masco Corp., ktorá je americkým podnikom, a niektoré jej európske dcérske spoločnosti, medzi ktoré patrí Hansgrohe AG a Hüppe GmbH, vyrábajú vodovodné batérie, ako aj sprchové kúty a príslušenstvo k nim.

4 Dňa 15. júla 2004 odvolateľky informovali Európsku komisiu o existencii kartelu v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva a požiadali o oslobodenie od pokút podľa oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155) alebo, v prípade zamietnutia, o zníženie výšky pokút, ktoré im môžu byť uložené. Dňa 2. marca 2005 prijala Komisia podmienečné rozhodnutie o oslobodení od pokút v prospech odvolateliek v súlade s bodom 8 písm. a) a bodom 15 tohto oznámenia.

5 Komisia prijala 23. júna 2010 sporné rozhodnutie, ktorým konštatovala porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva. Toto porušenie, na ktorom sa podieľalo 17 podnikov, medzi ktoré patrili aj odvolateľky, prebiehalo počas rôznych

časových úsekov v období od 16. októbra 1992 do 9. novembra 2004 v podobe súboru protisúťažných dohôd a zosúladených postupov na belgickom, nemeckom, francúzskom, talianskom, holandskom a rakúskom území.

6 Komisia konštatovala, že predmetné protisúťažné postupy boli súčasťou celkového plánu s cieľom obmedziť hospodársku súťaž medzi dotknutými podnikmi a vyznačovali sa jediným a nepretržitým porušením, ktoré sa vzťahovalo na kúpeľňové doplnky a príslušenstvo patriace do troch podskupín výrobkov, ktorými sú konkrétne vodovodné batérie, sprchové kúty a príslušenstvo, ako aj keramika (ďalej len „tri podskupiny výrobkov“).

7 Z týchto dôvodov Komisia v článku 2 sporného rozhodnutia usúdila, že uvedených 17 podnikov sa zúčastnilo jediného porušenia a porušilo tak článok 101 ods. 1 ZFEÚ a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992.

8 Pokiaľ však ide o odvolateľky, Komisia poukázala v článku 2 prvom odseku bode 1 tohto rozhodnutia, že im neuloží nijakú pokutu.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

9 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. septembra 2010 odvolateľky podali na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť proti spornému rozhodnutiu, pričom uviedli jediný žalobný dôvod založený na skutočnosti, že Komisia dospela k nesprávnemu záveru, že sa zúčastnili jediného porušenia v odvetví kúpeľňových doplnkov a príslušenstva.

10 Týmto žalobným dôvodom odvolateľky vytýkali Komisii, že sa dopustil chýb jednak pri vymedzovaní znakov tvoriacich jediné porušenie a účasť podnikov na tomto porušení a jednak pri posudzovaní skutkových okolností, na základe ktorých bolo konštatované jediné porušenie a účasť odvolateliek na tomto porušení.

11 Všeobecný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

12 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zrušil sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týka odvolateliek,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania a

— prijal všetky ostatné opatrenia, ktoré bude považovať za primerané.

13 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

O odvolaní

14 Na podporu svojho odvolania odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom konštatovaní ich účasti na jedinom porušení. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom konštatovaní účasti odvolateliek na jedinom porušení

Argumentácia účastníkov konania

15 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval po prvé, že odvolateľky majú v úmysle svojím vlastným konaním prispieť k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi kartelu, po druhé, že vedeli o protiprávnom konaní, ktoré plánovali alebo realizovali iné podniky s uvedenými cieľmi, a po tretie, že boli pripravené niesť z toho vyplývajúce riziko. Tento odvolací dôvod sa člení na päť častí.

16 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že tým, že v bode 59 napadnutého rozsudku konštatoval, že dotknuté protiprávne konanie malo za cieľ umožniť odvolateľkám prezentovať spoločný postup voči veľkoobchodníkom v súvislosti s troma podskupinami výrobkov, medzi ktoré patrila aj keramika, zjavne skreslil dôkazy týkajúce sa úmyslu odvolateliek svojím vlastným konaním prispieť k spoločnému cieľu všetkých účastníkov v rámci jediného porušenia. Bod 931 odôvodnenia sporného rozhodnutia, na ktorý poukazuje Všeobecný súd na podporu svojich dôvodov, totiž neumožňuje dospieť k takému záveru. Okrem toho v rozpore s bodom 59 napadnutého rozsudku odvolateľky na pojednávaní pred Všeobecným súdom v odpovedi na otázky, ktoré im tento súd položil, neuznali, že by protiprávne konanie malo za cieľ prezentovať spoločný postup voči veľkoobchodníkom.

17 V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky subsidiárne tvrdia, že ak by bol prijatý záver, že bod 59 napadnutého rozsudku nemá za cieľ konštatovať, že odvolateľky mali v úmysle svojím vlastným konaním prispieť k spoločnému cieľu sledovanému všetkými účastníkmi jediného porušenia, znamenalo by to, že Všeobecný súd túto otázku nepreskúmal, a preto sa vzhľadom na to, že neuplatnil relevantné právne kritériá, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

18 V tretej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že skreslil dôkazy o tom, že vedeli o protiprávnom konaní, ktoré plánovali alebo realizovali iné podniky s uvedeným cieľom. Odvolateľky v tejto súvislosti poukazujú na to, že v bode 61 napadnutého rozsudku Všeobecný súd z príslušnosti odvolateliek ku koordinačným subjektom a k viacvýrobkovým združeniam vyvodil záver, že vedia o všetkých protiprávnych postupoch. Príslušnosť odvolateliek k týmto subjektom a združeniam v Belgicku, Francúzsku alebo v Taliansku by im však neumožnila vedieť o postupoch koordinovaného zvyšovania cien keramiky na území týchto členských štátov.

19 Vo štvrtej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky vytýkajú Všeobecnému súdu, že správne neuplatnil zákonné kritériá týkajúce sa určenia jediného porušenia, keďže nepreskúmal, či odvolateľky mohli rozumne predpokladať všetky protisúťažné postupy týkajúce sa keramiky.

20 V piatej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepreskúmal otázku, či odvolateľky boli ochotné znášať riziko spojené s konaním, ktoré plánovali alebo realizovali iné podniky obchodujúce s keramikou v rámci spoločného cieľa sledovaného všetkými účastníkmi kartelu. Z judikatúry Súdneho dvora pritom vyplýva, že táto podmienka sa uplatňuje aj v prípade, v ktorom podnik vedel o protiprávnom konaní, ktoré plánovali alebo realizovali iné podniky sledujúce uvedený cieľ, a je prvkom úmyslu, ktorý sa vyžaduje na preukázanie účasti tohto podniku na všetkých dotknutých protisúťažných konaniach.

21 Podľa Komisie musí byť prvý odvolací dôvod zamietnutý ako neprípustný a v každom prípade ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

22 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môže porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ vyplývať nielen zo samostatného aktu, ale aj zo skupiny aktov, alebo dokonca z pokračujúceho konania, hoci jeden alebo viacero prvkov tejto skupiny aktov alebo tohto pokračujúceho konania by mohli ako také a samostatne predstavovať porušenie uvedeného ustanovenia. Pokiaľ rôzne činnosti patria do „celkového plánu“ vzhľadom na ich rovnaký cieľ skresľujúci hospodársku súťaž v rámci vnútorného trhu, Komisia je oprávnená vyvodzovať zodpovednosť za tieto činnosti v závislosti od účasti na porušení ako celku (rozsudky zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 41, ako aj z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 156).

23 Podnik, ktorý sa zúčastnil na takomto jedinom a komplexnom porušení vlastným konaním, ktoré spočíva v dohode alebo zosúladenom postupe s protisúťažným zámerom v zmysle článku 101 ods. 1 ZFEÚ a ktorého cieľom je prispieť k porušeniu ako celku, môže byť zodpovedný aj za konanie ostatných podnikov v rámci toho istého porušenia počas celej doby jeho účasti na tomto porušení. Tak je to v prípade, ak je preukázané, že uvedený podnik zamýšľal prispieť svojím vlastným konaním k naplneniu spoločných cieľov sledovaných všetkými účastníkmi a že vedel o protiprávnom konaní, ktoré plánovali alebo realizovali ďalšie podniky sledujúce rovnaké ciele, alebo že ho mohol rozumne predpokladať a bol ochotný niesť z toho vyplývajúce riziko (rozsudky zo 6. decembra 2012, Komisia/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 42, ako aj z 24. júna 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisia a Komisia/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 157).

24 V prejednávanej veci odvolateľky v prvej časti prvého odvolacieho dôvodu vytýkajú Všeobecnému súdu, že skreslil dôkazy, keď v bode 59 napadnutého rozsudku konštatoval, že protiprávne postupy spočívajú v spoločnom postupe odvolateliek voči veľkoobchodníkom v súvislosti s troma podskupinami tovarov.

25 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že ako vyplýva zo znenia tohto bodu, Všeobecný súd v každom prípade vychádzal z tohto konštatovania len v záujme úplnosti a na účely preukázania existencie a povahy celkového plánu umožňujúceho charakterizovať jediné porušenie, pričom toto posúdenie podľa Všeobecného súdu vyplývalo z viacerých ďalších okolností, na ktoré v spornom rozhodnutí poukázala Komisia.

26 Z toho vyplýva, že vzhľadom na to, že argumentácia odvolateliek v rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvod nemôže spochybniť záver, ku ktorému Všeobecný súd dospel v bodoch 58 a 62 napadnutého rozsudku, podľa ktorého Komisia mohla oprávnene konštatovať existenciu jediného porušenia, táto časť odvolacieho dôvodu musí byť zamietnutá ako irelevantná (pozri v tomto zmysle uznesenia z 28. októbra 2004, Komisia/CMA CGM a i., C-236/03 P, neuverejnený, EU:C:2004:679, body 30 až 32, ako aj z 21. októbra 2014, Mundipharma/ÚHVT, C-669/13 P, neuverejnený, EU:C:2014:2308, bod 36).

27 V druhej, štvrtej a piatej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky v podstate vytýkajú Všeobecnému súdu, že nepreskúmal, či podmienky uvedené v bode 22 tohto rozsudku sú splnené a konkrétne, po prvé, či odvolateľky mali v úmysle prispieť svojím vlastným konaním k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi jediného porušenia, po druhé, či mohli rozumne predpokladať súbor protisúťažných konaní týkajúcich sa keramiky a po tretie, či boli pripravené niesť riziko, ktoré z takýchto konaní vyplýva.

28 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že ako vyplýva z ustálenej judikatúry Súdneho dvora, Všeobecný súd v zásade nemôže byť povinný reagovať na dôvody a tvrdenia, ktoré neboli prednesené alebo ktoré neboli prednesené dostatočne jasne a presne v priebehu konania a najmä v návrhu na začatie konania (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. marca 2001, Connolly/Komisia, C-274/99 P, EU:C:2001:127, bod 121, a z 20. marca 2014, Rousse Industry/Komisia, C-271/13 P, neuverejnený, EU:C:2014:175, body 17 až 19).

29 V prejednávanej veci z preskúmania návrhu na začatie konania a repliky, ktoré boli doručené do kancelárie Všeobecného súdu, a to najmä z tých častí uvedeného návrhu a repliky, na ktoré odvolateľky poukázali na podporu tohto odvolania, vyplýva, že hoci odvolateľky spochybnili skutočnosť, že vedeli o všetkých zosúladených postupoch týkajúcich sa troch podskupín výrobkov, pred Všeobecným súdom neprediesli nijaké tvrdenie založené na tom, že by svojím konaním neprispeli k spoločným cieľom sledovaným všetkými účastníkmi, keďže nemohli rozumne predpokladať všetky vytýkané porušujúce postupy a neboli pripravené niesť riziko, ktoré bolo s týmito postupmi spojené.

30 Za týchto okolností nemožno Všeobecnému súdu vytýkať, že tieto otázky v napadnutom rozsudku výslovne nepreskúmal. Pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že Všeobecný súd nepreskúmal, či odvolateľky mohli rozumne predpokladať všetky vytýkané porušujúce postupy a byť pripravené niesť riziko, ktoré bolo s týmito postupmi spojené, je okrem toho potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že Všeobecný súd v bodoch 61 a 82 napadnutého rozsudku usúdil, že odvolateľky vedeli o týchto postupoch, nemusel overiť, či mohli rozumne predpokladať všetky vytýkané porušujúce postupy a byť pripravené niesť riziko, ktoré bolo s týmito postupmi spojené, keďže tieto dve podmienky sú, ako to vyplýva z bodu 23 tohto rozsudku, alternatívne.

31 Keďže argumentácia odvolateliek má za cieľ preukázať, že podmienky uvedené v bode 23 tohto rozsudku nie sú v prejednávanej veci splnené, nemôže byť uvedená argumentácia v štádiu odvolania preskúmaná.

32 Ako totiž vyplýva z ustálenej judikatúry, v rámci odvolania je právomoc Súdneho dvora v zásade obmedzená na posúdenie právnych riešení žalobných dôvodov prejednaných pred súdmi rozhodujúcimi na prvom stupni (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. apríla 2014, FLSmidth/Komisia, C-238/12 P, EU:C:2014:284, bod 42, a z 22. mája 2014, ASPLA/Komisia, C-35/12 P, EU:C:2014:348, bod 39).

33 Z toho vyplýva, že druhá, štvrtá a piata časť prvého odvolacieho dôvodu sa musia zamietnuť ako sčasti neprípustné a sčasti nedôvodné.

34 V rámci tretej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky poukazujú na to, že Všeobecný súd skreslil dôkazy, keď v bodoch 61 a 82 napadnutého rozsudku nesprávne usúdil, že odvolateľky vedeli o všetkých protiprávnych postupoch, medzi ktoré patrili aj postupy týkajúce sa keramiky, ku ktorým došlo v Belgicku, vo Francúzsku a v Taliansku.

35 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 256 ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa odvolanie obmedzuje na právne otázky. Zistenie a posúdenie relevantných skutočností, ako aj posúdenie dôkazov je teda vo výlučnej právomoci Všeobecného súdu. Posúdenie skutočností a dôkazov, s výnimkou prípadu ich skreslenia, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolania (pozri v tomto zmysle uznesenie z 24. septembra 2009, Alcon/ÚHVT, C-481/08 P, neuverejnené, EU:C:2009:579, bod 18; rozsudok z 13. januára 2011, Media-Saturn-Holding/ÚHVT, C-92/10 P, neuverejnený, EU:C:2011:15, bod 27, ako aj uznesenie z 3. marca 2016, AgriCapital/ÚHVT, C-440/15 P, neuverejnené, EU:C:2016:144, bod 32).

36 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora o skreslenie ide vtedy, ak sa hodnotenie existujúcich dôkazov javí ako zjavne nesprávne bez toho, aby sa poukázalo na nové dôkazy. Toto skreslenie však musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov. Navyše, pokiaľ odvolateľ tvrdí, že Všeobecný súd skreslil dôkazy, musí presne uviesť údajne skreslené skutočnosti a preukázať chyby v analýze, ktoré podľa jeho posúdenia viedli Všeobecný súd k tomuto skresleniu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. decembra 2015, Taliansko/Komisia, C-280/14 P, EU:C:2015:792, bod 52 a citovanú judikatúru).

37 Je pritom potrebné uviesť, že pokiaľ ide o konštatovania uvedené v bodoch 61 a 82 napadnutého rozsudku týkajúce sa skutočnosti, že odvolateľky vedeli o dotknutých protiprávnych postupoch, vo svojom odvolaní neidentifikovali dôkaz, ktorý by Všeobecný súd zjavne nesprávne vyhodnotil, v zmysle uvedenej judikatúry.

38 Na základe argumentácie o údajnom skreslení dôkazov sa tak odvolateľky v skutočnosti usilujú spochybniť posúdenie Všeobecného súdu, ktoré má skutkovú povahu a podľa ktorého Komisia mohla najmä vzhľadom na postupy koordinovaného zvyšovania cien v rámci koordinačných subjektov, medzi ktoré patrili aj odvolateľky, dospieť k oprávnenému záveru, že odvolateľky vedeli o všetkých dotknutých protiprávnych postupoch, vrátane postupov týkajúcich sa keramiky. Takéto posúdenie skutkového stavu však v súlade s judikatúrou nemôže podliehať preskúmaniu Súdneho dvora v rámci odvolania.

39 Tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu preto treba zamietnuť ako neprípustnú.

40 Z uvedeného vyplýva, že prvý odvolací dôvod je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia

Argumentácia účastníkov konania

41 V druhom odvolacom dôvode odvolateľky kritizujú bod 59 napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom je napadnutý rozsudok poznačený nedostatočným odôvodnením, keďže Všeobecný súd nepreskúmal niektoré relevantné tvrdenia týkajúce sa údajnej účasti odvolateliek na jedinom porušení.

42 Všeobecný súd údajne po prvé nepreskúmal, či odvolateľky mali v úmysle zúčastniť sa na základe vlastného konania na spoločnom sledovanom cieli, po druhé, či odvolateľky mohli rozumne predpokladať všetky protiprávne konania plánované alebo realizované v rámci uvádzania keramiky na trh ostatnými podnikmi pri sledovaní spoločných cieľov všetkých účastníkov a po tretie, či odvolateľky boli pripravené niesť riziko týkajúce sa takýchto konaní.

43 Všeobecný súd tým porušil svoju povinnosť odôvodnenia.

44 Podľa Komisie musí byť druhý odvolací dôvod zamietnutý ako neprípustný alebo v každom prípade ako nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

45 Je potrebné konštatovať, že vzhľadom na to, že druhý odvolací dôvod je v podstate rovnaký ako druhá, štvrtá a piata časť prvého odvolacieho dôvodu, musí sa zamietnuť z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 28 až 33 tohto rozsudku.

46 Keďže žiadnemu z dôvodov, ktoré uviedli odvolateľky, sa nevyhovelo, odvolanie treba zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

47 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania.

48 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľky na náhradu trov konania a odvolateľky nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania týkajúcich sa tohto odvolania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV a Hüppe BV sú povinné nahradiť trovy konania.**

Podpisy